І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 182. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 5-го ЖОВТНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 5, 1967 No. 182. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Середа, 4 жовтня, 1967

В АМЕРИЦІ

НАЙВИЩИЙ СУД ЗДА ЗІЙШОВСЯ НА СЕСІЮ в 178-му році свого існування. На цій сесії заприсяжено нового суддю Торгуда Маршалла в присутності президента Джансона. Найвищий Суд обговорив на закритому засіданні плян праці в цьогорічній сесії, після чого окремі судді дістали деяке число апеляцій, які мають опрацювати. До важливіших апеляцій належать: право поліції притримувати на вулиці запідозрених осіб, справа підслухів поліції в таких місцях, як телефонічні будки, конституційність кари смерти на основі закону проти викрадання дітей (закон Ліндберга), справа виявлення прізвища донощика в суді та інші некримінальні справи.

ВЖЕ ТЕПЕР ОБРАХОВУЮТЬ, що після перепису населення, який відбудеться 1970-му році, 10 стейтів втратять дещо з того числа конгресових мандатів, яке вони тепер мають, а 5 стейтів збільшать число конгресменів в порівнянні з теперішнім станом. Стейт Каліфорнія, яка значно збільшила число свого населення, і яка має тепер 38 конгресменів, після 1970-го року зможе мати 44-ох конгресменів. Стейт Ню Йорк, який тепер має 41 конгресмена, у виборах 1972-го року матиме тільки 40 членів Палати Репрезентантів. Збільшать число конгресменів Флорида, Ню Джерзі, Тексас і Арізона а зменшать: Західня Вірджінія, Іллиной, Огайо, Мишиґен, Висконсин, Оклагома, Айова і Північна Дакота.

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ З АРІЗОНИ Карл Гейден відзначив 2-го жовтня в Сенаті 90-річчя з дня народження і заявив на запит демократів і республіканців, що зовсім не відмовляється від того, що в найближчому році буде старатися про перевибір. Він працює в Конгресі 55 років, а в Сенаті є від 1926-го року. Він вказав, що одного року незадужав і не міг кандидувати, але виборці таки його перевибрали. Коли б сенатор Гейден кандидував в 1968-му році, то він виступив би проти колишнього сенатора республіканця Беррі Голдвотера, який заповів, що буде старатися про здобуття сенаторського становища, яке втратив в 1964-му році, кандидуючи на президента.

ВОЛТЕР В. ГЕЛЛЕР, КОЛИШНІЙ ГОЛОВА економічних дорадників президента Кеннеді, а тепер професор економіки в Міннесотському університеті, сказав в Економічному клюбі в Дітройті, що коли страйк у Фордовій Моторовій Компанії потриває поза День Подяки, це значить поза 23-го листопада, то це зменшить Крайову Продукцію на яких 3 до 4-ох більйонів долярів. Страйк у фабриках Форда почався 7-го вересня, і досі нема вигляду на те, щоб він закінчився в найближчому часі. На думку Геллера автомобільні фабрики не можуть дати більшого збільшення заробітків від того, наскільки збільшується продуктивність робітників. Збільшення заробітків на 5 до 6-ох відсотків збільшує інфляцію, — твердив проф. Геллер.

У СВІТІ

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ПРИСУДИВ колишнього прем'єра Панайотіса Канеллопульоса до домашнього арешту з забороною приймати гостей. Панеллопульос, знехтувавши заборону критикувати публічно уряд в часі припинення конституційних свобод, різко таврував його в інтерв'ю з одним італійським журналістом та перед різними іншими гістьми.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ УРЯД ВІДКИНУВ протест Комуністичного Китаю проти здемолювання студентськими демонстрантами китайської амбасади в Джакарті та побиття 12-ох службовиків амбасади, заявивши, що демострація індонезійських студентів була виявом того „спонтанного обурення", що його породила зорганізована китайським комуністичним урядом демонстрація в Пейпінгу проти індонезійської амбасади.

ПРЕМ'ЄР ІРАКУ, ГЕНЕРАЛ ТАГЕР ЯГІЯ, СТРІНУВСЯ з лідером курдів, генералом Мустафою аль-Барзані під час об'їзду гірської області Іраку, заселеної питом мільйоном курдів, які від довгих років вимагають для себе територіяльної автономії. В літі минулого року підписано між урядом Іраку і названим курдським лідером воєнне перемир'я і тепер іракський уряд видав деякі розпорядки, які йдуть по лінії вимог курдів. Одного з курдійських провідників призначено на міністра публічних робіт в уряді Іраку.

НА СИНОДІ У РИМІ НАРАДЖУЮТЬСЯ над канонічним правом. Ці наради тайні, згідно з розпорядком Папи Павла VI, який таким чином хотів спонукати членів Синоду висловлюватися цілком свобідно, без острасу, що їх промови будуть підхоплені й різно інтерпретовані пресою. Все ж, преса інформує, що зараз на початку нарад канадійський кардинал Еміль Лежер, кардинал Джованні Урбані з Венеції і кардинал Франко Сепер з Загребу (Хорватія) поручали лібералізацію канонічного права в тому напрямку, щоб залишити в ньому тільки принципи та дати право єпархіяльним владикам пристосовувати ті принципи відповідно до місцевих умов.

4 АРАБСЬКІ САБОТАЖИСТИ НАСКОЧИЛИ на територію Ізраїлю з території Йорданії, вбили одного ізраїльця та зірвали в повітря один будинок, після чого втекли знову до Йорданії. Це перший випадок терористичної роботи арабів проти Ізраїлю, веденої безпосередньо з сусідньої арабської держави. Відносини між Ізраїлем і арабами щораз загострюються. В Єгипті евакуювали вже 60.000 мешканців із 250.000-ного міста Суезу та половину з тамошніх 60.000 учнів.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД ВИСЛАВ ДО ЄГИПТУ сера Гарольда Білі, досвідченого дипломата й знавця арабських справ, задля покращання взаємин між Британією і Єгиптом. Єгипет зірвав був дипломатичні взаємини з Британією у грудні 1965 року, обвинувачивши Британію у тому, що вона не змогла „приборкати" своєї колишньої колонії Родезії, яка проголосила на власну руку свою державність із біло-расистським режимом. Тепер Єгипет дав зрозуміти, що він радий би поліпшити свої взаємини з Британією.

В АРГЕНТИНІ ПОЧАЛИСЯ АРЕШТУВАННЯ на основі нового протикомуністичного закону. В останніх днях в провінції Сальта почали арештувати комуністів згідно з протикомуністичним законом, який підписав президент Хуан Карльос Онганія 25-го серпня. Досі заарештовано понад 20 осіб, між ними є 26-річний учитель Альфредо Басс, якого оскаржують в поширюванні комуністичної ідеології. За цей злочин він може бути засуджений до 40 років в'язниці. Комуністи не сміють бути вчителями й публічними урядовцями та бути власниками посілостей в деяких зонах. Басс признався в суді, що він симпатизує з „комунізмом московського типу".

Дірксен докоряє республіканцям за критику в'єтнамської політики

Вашингтон. — Провідник республіканської меншости в Сенаті сенатор Еверетт МекКінлі Дірксен започаткував довшу дебату в Сенаті 3-го жовтня тим, що зганяв своїх республіканських колеґ за те, що так безоглядно критикують політику Уряду президента Джансона у В'єтнамі. Сенатор демократ із Арканзо Дж. В. Фулбрайт протестував проти урядової в'єтнамської політики, кажучи, що вона підмінює безпеку ЗДА на довшу мету. Минулого тижня республіканці гостро критикували урядову політику, і сенатор Дірксен сказав їх заспокоїти, але проти Уряду виступили демократи сенатори Фулбрайт та Стюарт Саймінґтон із Мізурі, який відбув поїздку на Далекий Схід і був також у В'єтнамі. Він дораджує Урядові припинити всякі військові акції у В'єтнамі, включно до стримання висилок доповнень із ЗДА, щоб цим способом випробувати, чи Північний В'єтнам дійсно цікавиться миром. Коли б Північний В'єтнам не схотів і тоді замиритися, тоді ця країна мала б моральне право збільшити воєнні зусилля таким способом скінчити війну. Сенатор Дірксен сказав, що В'єтнам — це зовнішня оборонна лінія. Коли втратимо В'єтнам в користь комуністів, казав цей сенатор, „тоді наша оборонна лінія буде тягнутися від Аляски до Гаваїв". Дірксен сказав, що треба боронити свободи В'єтнаму, і висловив це такими словами: „Я не став сенатором на те, щоб ліквідувати священну будівлю волі".

Палатна Комісія відкладає рішення в справі збільшення податків

Вашингтон. — Палатна Комісія Способів і Засобів більшістю 20-ох до 5-ох голосів відклала рішення в справі збільшення на 10 відсотків прибуткових податків аж до того часу, коли прийде до порозуміння між Президентом і Конгресом в справі зменшення федеральних видатків. Голова цієї Комісії конгресмен демократ із Арканзо Вілбур Д. Міллс заявив, що відкладення рішення не однозначне з відкиненням урядового проєкту, але Комісія чекає на те, щоб Уряд зменшив державні видатки, бо тоді можна буде вирішити справу збільшення податків. Без цього, казав конгресмен Міллс, тепер немислиме збільшення податків. Представники Уряду були наспупні після такої ухвали Комісії в справі податку, бо урядові економісти стверджують збільшений темп розвитку економіки і щораз сильніший інфляційний тиск на господарку ЗДА, тому рекомендують негайне збільшення прибуткових податків, щоб не допустити до дальшого знецінення доляра. Рішення Комісії Способів і Засобів прийшло кілька хвилин після того, як Палата більшістю 213 до 205 голосів вирішила, що таки Конгрес, а не Президент повинен зменшувати запропоновані Урядом федеральні видатки. Уряд пропонує, а Конгрес ухвалює, — казав конгресмен демократ із Тексасу Джордж Г. Мегон.

Клівлендський негр здобув номінацію на кандидата на посадника

Клівленд, Огайо. — Стейтовий конгресмен Карл Б. Стовкс здобув номінацію на кандидата на посадника цього великого міста, яке стоїть на 10-му місці щодо числа мешканців. Стовкс переміг свого демократичного противника, діставши 95 відсотків всіх негритянських голосів і від 10 до 15 відсотків голосів білих виборців. У виборах 7-го листопада він стоятиме проти республіканця 44-річного внука президента Вілліяма Говарда Тефта — Сета Б. Тефта. Стовкс старався здобути голоси білих виборців, яких разом було зареєстровано понад 200,000. Негритянських виборців було зголошених 127,000. Сподіваються, що негр Стовкс переможе в найближчих виборах, і буде першим муринським посадником в більшому місті, який був вибраний. Місто Вашингтон має негра посадником, але його найменував президент Джансон.

● **Австралійський прем'єр Гарольд Голт** заявив членам парламенту, що політична поліція не інсталювала ніяких підслухових апаратів в помешканні чи канцелярії нюдового парламентарного посла, хібащо станеться це за спеціяльним дозволом від генерального прокуратора і прем'єра. Деякі парламентарні посли скаржилися, що їх розмови є з підслухувані.

ЦІКАВЕ ПОРІВНЯННЯ

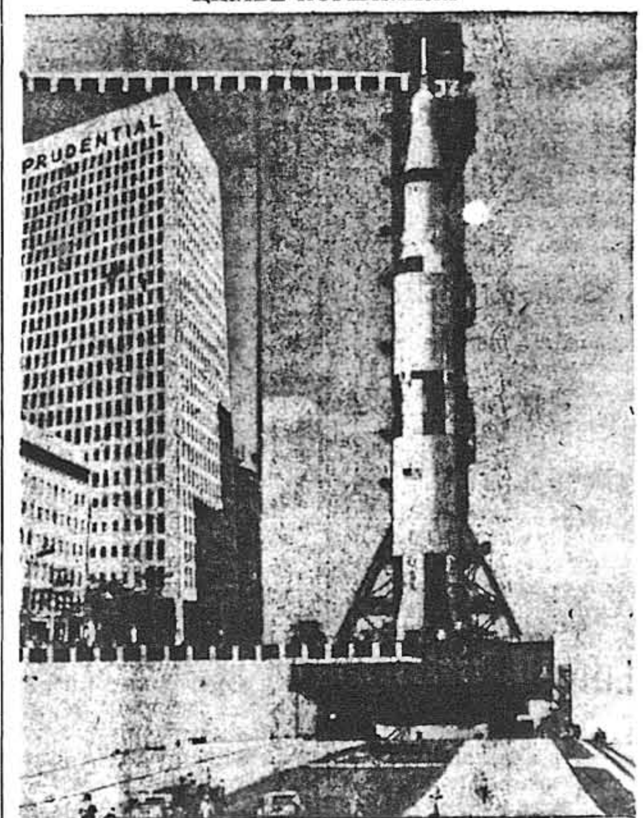

Одна нюаркська газета зіставила, для порівняння, будинок забезпеченевої компанії „Пруденшіял" із ракетою Сатурн-Аполло, щоб пластично порівняти величину тієї ракети. Будинок „Пруденшіял" положений в середмісті Нюарку і він високий на 370 стіп, а ракета, яку пригнітиться до випуску в Кейп Кеннеді на Флориді, має 365 стіп.

Хліборобські заворушення у Франції спричинили незгоду в уряді де Голля

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ФАРМЕРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ ДЕ ГОЛЛЯ. Фармерські демонстранти намагаються проламати кордон жандармерії та дістатися на подвір'я міського управління в місті По.

Париж. — Невдоволені низькими цінами на хліборобські продукти, шкідливою конкуренцією голляндських і бельгійських імпортерів, високими податками і низькою державною допомогою — французькі селяни перевели в останніх трьох днях бурхливі демонстрації в цілому ряді міст і містечок, почавши від північної Бретані аж по південний кордон з Еспанією. У тих заворушеннях, які відбулися в одному понеділковому дні було поранених 179 поліціянтів і коло 100 селян в містечку Квімпері в Бретані. Селянські демонстранти спалили тамошню префектуру, себто поліційну станицю, та погрожують, що коли помпе від отримання ран один з їх провідників, то вони порушують державні будинки в цілому департаменті. Президент де Голль признав в опрацьованій заяві, що дрібні французькі землевласники є у трудному положенні, але скинув вину за це на їхню нехіть включитися в державну господарську програму. З приводу тих заворушень постали в уряді де Голля поважні дисонанси. Міністер хліборобства Едгар Фор, колишній прем'єр з т. зв. Радикальної партії, вимагає підвищення субвенцій для дефіцитових малих сільських господарств, а міністер фінансів, теж колишній прем'єр Мішель Дебре, який веде тугу фінансову політику, наставлену на боротьбу проти інфляції і скріплення вартости франка, противиться будь-якому підвищуванні державних видатків.

Північний В'єтнам відкинув останні мирові пропозиції ЗДА

Сайгон. — Північний В'єтнам відкинув останні пропозиції найвідповідальніших представників ЗДА — приступити до „ділових" мирових переговорів після того, як Америка припинить бомбардування Північного В'єтнаму, з тим, щоб комуністи не використовували того часу для свого військового скріплювання. В офіційному пресовому органі Північного В'єтнаму „Ньян Дан" появилася обширна стаття, яка покликається на останні виступи президента Джансона, державного секретаря Діна Раска й амбасадора ЗДА в Об'єднаних Націях Артура Голдберга і всі ті виступи називає „одним і тим самим", „фальшивим бажанням миру", яке насправді є „виправдуванням поширення агресії". Північно-в'єтнамський часопис заперечує „право" Америки вимагати будь-яких поступок збоку Північного В'єтнаму в заміну за припинення „злочинного" бомбардування його, та вимагає далі — беззастережного припинення налетів проти Північного В'єтнаму „і всіх інших ворожих актів проти нього". Комуністичний часопис твердить, що „світова й американська публічна опінія" вимагає, щоб американський Уряд негайно й беззастережено припинив бомбардування Північного В'єтнаму при чому з того комуністичні часописі наводяться імена сенаторів Фулбрайта, Морса, Черча і Купера.

За негайними коментарями американської преси — останні миролюбні виступи речників американського Уряду і ця остання відповідь Північного В'єтнаму стверджують ту саму ситуацію, що була раніше: що Америка не припинить бомбардування Північного В'єтнаму, якщо не дістане за це „чогось" від комуністів, а комуністи не хочуть дати за це „нічого". Тому війна продовжується з давньою натугою.

Дмитро Білоколос також атакує Ізраїль

Об'єднані Нації. — В загальних дебатах на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націях в минулий вівторок 3 жовтня ц. р., промовляв також „міністер закордонних справ" УССР Дмитро Білоколос, який повторив ті самі закиди й аргументи проти Ізраїлю, що їх говорив Андрей Громико і що їх торочить вся комуністична преса: що Ізраїль винуватий в „агресії" проти арабських країн, та що перевів в останньому часі „нові акти провокації". Зокрема Білоколос — як і його московські наказодавці — раптом занепокоєний зруйнуванням церковно-релігійних пам'яток в Єрусалимі і таврував Ізраїль за „арогантне потоптання" резолюції надзвичайної Генеральної Асамблеї, що противилась включенню йорданської частини до Ізраїлю.

Відповідаючи різним останнім арабським і комуністичним критикам Ізраїлю, ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан заявив рішуче, що Ізраїль „не вернеться до стану політичної і правної анархії та стратегічної уразливости", з якого визволився і що не буде будувати свої майбутні взаємини з тими сусідами, як „халупницької будови, опертої на двозначниках і сумнівах", а на відносинах з сусідами, сформульованих докладно у мирових договорах. Ізраїльський міністер заперечив, наче б Ізраїль потребував арабського визнання права на своє існування, бо — мовляв — Ізраїль існує і без такого визнан-

Сума пожертв на СКВУ вже переступила $10,000

Ню Йорк. З канцелярії Українського Конгресового Комітету інформують, що загальна сума пожертв на цілі Світового Конгресу Вільних Українців уже переступила 10,000 долярів. Перший список жертводавців і пожертв уже був опублікований, а другий буде проголошений в пресі з початком наступного тижня. В цьому другому списку найбільшу пожертву в сумі $400.00 склав Відділ УККомітету в Янґставні. З індивідуальних пожертв, на окрему увагу заслуговує сума $100.00, яку надіслав Андрій Доліпка, син Максима і Марії з села Рівне, повіт Лісько, тепер в Ню Гейвені, та який у супровідному листі м. і. пише: „Прохаю прийняти цю пожертву від українця-лемка з тієї закутини нашої дорогої Батьківщини, де колись я був господарем. Я вийшов у чужину враз з іншими, що також не втікали, але йшли в світ правди шукати проти ворога, що заливає нашу землю своїми полчищами, готовучи нам усім безпросвітне комуно-московське ярмо... Я бо довідався, що має відбутися вже в листопаді цього року Світовий Конгрес Вільних Українців і подумав і рішив і самому спричинитись бодай малою пожертвою до його успіху. Я молю Всевишнього Бога, щоб подав нам усім багато розуму, палкої любови, сильної віри та ту єдність, якої нам так дуже потрібно. З Богом за краще завтра України! Посилаю привіт з Америки, на жаль, не з Рідної Землі, за якою мене важко серце болить, бо вона в неволі..."

Вісім громад матимуть окружні наради УНС з кінцем цього тижня з участю головних урядовців

Джерзі Ситі. Вісім великих наших громад: Шикаго, Янґставн, Балтимор, Дітройт, Клівленд, Бостон, Вунсакет і Перт Амбой матимуть цієї суботи і неділі, 7 і 8-го жовтня окружні організаційні наради Українського Народного Союзу з участю його екзекутивних і головних урядовців. З кінцем минулого тижня подібні наради відбулися в дев'ятьох наших громадах. Усі ці наради відбуваються у зв'язку з посиленою організаційною кампанією, що має на меті збільшити кількість членства УНСоюзу до 100.000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття цієї найстаршої і найбільшої української установи не тільки в Америці й Канаді, але й в усьому вільному світі. Крім організаційних справ, на нарадах заторкнеться принагідно й таку важливу та актуальну справу, як наша масова участь у недалекому Світовому Конгресі Вільних Українців, що має відбутися в половині листопада цього року в Ню Йорку, та необхідність і важливість масових і щедрих пожертв на цілі того Конгресу.

В суботу, 7-го жовтня, відбудуться ці окружні наради УНСоюзу:

ШИКАГО, в домі Відділів УНС при 841-845 Н. Вестерн евеню о год. 7-ій вечері з участю заступника головного предсідника Степана Куропаса, головного секретаря д-ра Ярослава Падоха, головних контролерів Петра Пуцила й Івана Іванчука та головних радних Галини Олек, Тараса Шмагали і Мирона Куропаса;

ЯНҐСТАВН: в Українському Народному Домі при 914 Франклін стріті о год. 2-ій пополудні та з участю головного предсідника Иосипа Лисогора, головного радного Тараса Шмагали й обласного організатора Володимира Гіряка.

БАЛТИМОР: в домі „Самопомочі" при 239 Савт Бродвей, о год 4-ій пополудні та з участю заступника гол. предсідника Володимира Сохана і головного радного та обласного організатора Степана Гавриша.

ВУНСАКЕТ: в Українському Народному Домі при Менвілл Ровд в Кумберланді о год 7:30 вечері та з участю гол. касира Івана Кокольського.

В неділю, 8-го жовтня, збори відбудуться:

КЛІВЛЕНД: в Українському Народному Домі при 2255 Вест 14-та вулиця о год. 3-ій пополудні та з участю гол. предсідника Й. Лисогора і гол. радного Тараса Шмагали;

ДІТРОЙТ: в Українському Народному Домі при 4655 Мартін о год. 2.30 пополудні та з участю гол. секр. д-ра Я. Падоха, головного контролера Івана Ващука та обл. орг Володимира Гіряка.

ПЕРТ АМБОЙ: в Українському Народному Домі при 760 Стейт Стріт о год. 4-ій пополудні та з участю заст. гол. предс. Володимира Сохана і гол. Радного Степана Гавриша;

БОСТОН: в залі православної церкви св. Андрія при 24 Орвард Гілл Ровд у Джамейка Плейн о год. 12-ій вполудне та з участю гол. касира Івана Кокольського і гол. радної Анни Чопек.

До участи в цих усіх нарадах зобов'язані урядові Відділів та конвенційні делегати, як також запрошені всі члени УНСоюзу і громадяни.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ПОНАД 100 РАЗІВ „СОНЦЕ" У НАЗВАХ ТВОРІВ

Дотепний критик на сторінках київської „Літературної України" з 29 вересня у статті „Украли сонце" підрахував, що за останні роки в УССР вийшли понад 100 назв творів різних письменників і поетів, які в своїх назвах мають слово „сонце". Є навіть „Битва за сонце", „Сонце збоку", „Краплі сонця" і т. п., по кілька разів „Вічне сонце" і навіть „Сонце сходить!"... Немає тепер лише „сонечка Сталіна".

БРАК — ДЛЯ ІНВАЛІДІВ ВІЙНИ

„Радянська Україна" з 27 вересня згадала про лист, написаний ще 10 серпня до редакції, про те, що інваліди Другої світової війни „відпускають несправні автомашини, а охорону некомплектні автомашини стоять без руху". Діється це не десь на Закарпатті, а в самому Києві. На відповідь Київського обкому довелось чекати до 26 вересня і в ній, як звичайно, сказано, що відтепер інваліди матимуть „цілі" автомашини (за рахунок не - інвалідів?).

„БДЖОЛА З-ЗА ОКЕАНУ"

„Літературна Україна" з 26 вересня знову повідомляє під таким заголовком про зустріч еміграційної поетки з Нюйоркської групи Віри Вовк із Ю. Смоличем, Д. Павличком, М. Бажаном, І. Драчем у Києві, організована з рамени Комітету для культурних зв'язків з українцями за рубежем. Газета цитує таку заяву В. Вовк: „Батьки мої з чесних причин вийхали за кордон, а я з чесними намірами серед вас... Я приїхала на Україну зачерпнути живлющої й цілющої української мови, культури".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY N.J. 07303

Іспит зрілости

Світовий Конґрес Вільних Українців, що відбудеться у Ню Йорку в половині листопада цього року, як і підготова до цього Конґресу, є справжнім іспитом зрілости для українських поселень у багатьох країнах вільного світу. Цікаво, що цей Конґрес є в першу чергу нашою внутрішньою справою, але підготова до нього була одною з найтрудніших та найскладніших з усіх наших акцій впродовж останніх бодай двадцятьох років. Це тільки потверджує давню істину, що найтрудніше перемогти себе самого, бо тут треба було перемагати головно наші внутрішні труднощі, між якими — можна здогадуватись — не бракувало й хитро підсовуваних нам іззовні „домашніх задач".

Головна трудність полягала в тому, що всі програмові матеріяли Конґресу, як і визначення проєктів його програми та навіть місця, узгіднювано, а не переголосовувано. Очевидно, що були проблеми, яких не можна було узгіднити. Такі проблеми виелеміновувано, але їх не було багато, і вони не відносились до принципових справ.

Шлях до Конґресу вже промощений і тепер інтенсивно завершується його технічна підготова. При цьому треба ствердити одне: за дуже малими виїмками, вся наша українська громада у вільному світі дуже позитивно поставилася до самої концепції Конґресу. Очевидно, що кожне з наших угруповань бажає мати з цього Конґресу найбільшу морально - політичну користь — бо тільки про таку користь може бути мова — для себе. І це цілком природне та позитивне явище, якщо цим партикулярностям не підпорядковується загальної справи. В підготові до СКВУ, без сумніву, перерішувало загальне добро, і тільки завдяки цьому можна було без голосування узгіднити все те, що узгіднено. Це вже є найбільшим іспитом зрілости, що на нього могла б спромогтися будь - яка суспільність.

Іспит продовжується. Підготовний Комітет та його Програмова і Організаційна комісії здають його щоденно тепер уже практично - технічною підготовою до недалекого Конґресу. Але здає його й наша суспільність своїми пожертвами на фонд Конґресу. Було б більше ніж побажано, щоб власне цей іспит випав найбільш блискучо, бо таке слово громади найбільше важить. УККА і Організаційна комісія, як і напевно КУК та Програмова комісія в Вінніпеґу, мають зворушливі приклади такої жертвенности.

Своєрідною „ґрадуацією" буде, очевидно, самий Конґрес. Велика українська громада у вільному світі має всі підстави і причини на те, щоб ще у цих останніх тижнях, які відділяють її від Конґресу, і на самому Конґресі зробити направду все, що в її силах і спроможностях, щоб цей наш — без перебільшення можна сказати — історичний іспит зрілости блискучо скласти.

Підозріла парада

Згідно з повідомленням аґенції „Юнайтед Прес Інтернешенел" з Москви, 1-го жовтня в столиці України, Києві, відбулася велика парада совєтських військ на закінчення воєнних маневрів в Україні й Білорусі. В повідомленні сказано, що маневрам приглядалися військові спостерігачі совєтських союзників зі Східньої Европи, як також делеґації з Монголії і Північної Кореї. Совєтська пресова аґенція ТАСС твердить, що війська, які брали участь в параді, творили „течію колон у польових уніформах", що протягалася на багато миль і становила тільки малу частину тих, що брали участь у маневрах. У параді виступали також танкові й ракетні частини.

Вістка про цю параду викликає багато всіляких підозрінь. Чому її проведено, і чому в Києві? Самі тільки воєнні маневри не бувають причиною військових парад, уже хоч би тому, що після маневрів військо та військовий виряд найменше на параду надаються.

Військові паради відбуваються в СССР з двох нагод: великих державних свят або задля демонстрації. А тому, що не було жадного свята для паради в Києві, її могли провести задля демонстрації. З цього виникає другий запит: навіщо треба було такої демонстрації, що могло бути її причиною і ціллю?

Відповісти можна тільки здогадами, бо якась причина і якась ціль тієї парадної демонстрації мусіла бути. Виходило б, що комуно - московські окупанти вважали за потрібне продемонструвати свою військову силу в столиці України ще перед роковинами жовтневого большевицького перевороту, що в Україні мав виразний характер контрреволюції проти Української Національної Революції, яка завершилася створенням суверенної і народоправної Української Народної Республіки. Також не виключене, що й заповіджений Світовий Конґрес Вільних Українців, який має відбутися майже щодо дня точно в 50-річчя проголошення Третім Універсалом Української Центральної Ради Української Народної Республіки, також у відповідній мірі причинився до тієї підозрілої окупантської військової паради в Києві.

Микола Бараболяк

МІЖ СУБСТАНЦІЄЮ І ФОРМАМИ

I

Питання громадської єдности турбує нас. Та єдність здається нам істотною, як повітря, що ним дишемо. Але успіхів великих на дорозі до її досягнення не видно. В одному місці залатаємо, в другому дереться.

Що зводить усі наші намагання внівець — це незрозуміння істоти проблеми. Говоримо про громадський консензус, а не розуміємо, в чому його суть.

Повний політичний консензус — утопія. Ніхто, крім тих, що здійснюють його марксо - ленінсько - сталінськими засобами, не досягнув його. А все ж говориться про існування політичного консензусу у деяких політичних організаціях, як, наприклад, в Англії. Можна зарізикувати твердженням, що він досягнений, хоч частинно, в ЗДА, в Західній Німеччині.

Про консензус говоримо тоді, коли в громаді немає вправді погодження в усіх питаннях громадського життя, але є в них згідність щодо фундаментального в даний момент для народу питання.

Що ж оце фундаментальне питання? У державних народів це будуть перш за все конституційні питання, вдержання політично - правних основ держави. Але це не все. Для ЗДА нині фундаментальними є не так конституційні питання, як радше охорона країни проти загрози атомової заглади, отже по суті питання фізичного існування.

Чи можна мати сумнів, що те ж саме питання фізичного існування є нині фундаментальним питанням і для України?

Конституційні питання, без сумніву, дуже важливі. Але вони стають фундаментальними щойно тоді, коли фізичне існування нації не є в смертельній небезпеці.

Український нарід опинився нині над пропастю свого існування. Йде боротьба за фізичне і духове „бути чи не бути", за вдержання або загибель субстанції народу.

Говоримо про невмирущість нації, — так учить нас історія України. Бо в минулому, хоч зрадила знать і інтеліґенція, хоч змосковщилось і спольщилось населення міст, нарід перетривав і віджив як фенікс. Повторюючи цей труїзм, забуваємо, що в останніх десятиріччях ситуація основно змінилась. Кустос українського духа — селянин — нині не існує. Немає українського села. Є в Україні тільки колгоспний і індустріяльний робітник, процес обмосковщення якого йде всією парою.

За 10, 20 чи 50 років може прийти до того, що буде змога формувати долю українського народу у формах, про які нині мріємо, але, мабуть, не буде субстанції, яку в ці форми можна було б убгати. Коли події попливуть далі таким руслом, яким пливуть останніх 50 літ, то, згідно з логікою, нові форми політичного життя не будуть сприйнятливі для жителів України, бо українців там не буде.

Чи це не досить переконливе, щоб ми зревідували наші погляди щодо того, що є найперше, невідкладне і фундаментальне в нашому політичному мисленні, і відповідно достосували нашу поведінку (процедуру)?

II

Політичний процес завжди мусить бути достосований до субстанції політики. Отже, ми можемо поступати однозгідно, тобто досягти єдність, лише тоді, коли погодимось щодо фундаментального.

Для німців питання об'єднання, питання дуже вітальне протягом 20 років, було фундаментальним питанням їхньої політики. Останні події вказують на те, що вони роблять крутий зворот. Не зрікаючись того об'єднання у якійсь нині не передбаченій будучності, вони стараються настановити свою політику так, щоб з неї вийшло якнайбільше безпосередньої користи для обох Німеччин, а найважливіше, щоб удержати чисто німецьку субстанцію на сході. Впевнившись, що той дух у Східній Німеччині нині більше германський, ніж навіть у скосмополітизованій Західній Німеччині, вони, заспокоєні щодо майбутности народу, стараються наладнати життя між двома Німеччинами в існуючих політичних формах.

Наша ситуація, очевидно, дещо інакша. Але німецький казус повинен нас також навчити дечого. Він доказує, що в нинішніх умовах світу політичний ідеалізм і ідеологізм годі стосувати все і всюди як стиль політики, що іноді необхідно витягнути висновки з фактів, на зміну яких ми в передбаченій будучності не можемо мати впливу.

Не тільки німецький, але й польський, румунський, мадярський казуси вказують на те, що в усіх тих країнах політика переорієнтована на вдержання субстанції, і ця політика дає успіхи.

Вдержання субстанції було і є вітальним питанням для всіх народів, у всі епохи. Клич „краще смерть" — видається тільки у критичних моментах, коли треба викресати останнє зусилля і коли є все ж таки шанс на успіх.

III

Поводимось як діти.

Коли немовля захоче чогось, воно витягає по те щось руки, не рахуючись з наслідками і шансами, не диференціюючи між бажаннями. Зріла людина має теж бажання, але свідома різниці, між тим, що в даних умовах може бути осягнене, а що ні; розуміє, що деякі бажання можуть бути заспокоєні лиш жертвою інших.

В процесі росту розвиваємо методи (процедуру), що допомагає нам погоджувати суперечності в наших „хочу". Розвиваємо вмілість розумування і аналізи. Стаємо свідомі, що процедура мусить бути достосована до субстанції; тоді кажемо, що діємо раціонально.

Дехто, нездібний розвину-

(Закінчення на стор. 4-ій)

В. Чапленко

ДО СТАТТІ „ЧИЯ КОНЦЕПЦІЯ СУМНІВНА?"

Ця стаття була вміщена в двох числах „Свободи" з 21 й 22 вересня ц. р. (на жаль, з коректурним недоглядом у заголовку: „Чим"), і я в ній висловив був сумнів, чи Є. Кирилюк, критикуючи статтю Панаса Ковтана „Героїка, її завзяття", усе з її змісту згадав. Зокрема я припускав, що він „побоявся згадати" М. Хвильового. Один читач „Свободи" надіслав мені з Торонто фотокопію Ковтанової статті, яка підтвердила мої побоювання, та ще й більшою, ніж я думав, мірою.

Кирилюкова інформація про зміст статті „Героїка, її завзяття" дуже й дуже неповна і дає тільки приблизне уявлення про те, що сказав про „шляхи в крові" Панас Ковтан. Він (Ковтан) подав у стислому викладі, на двох журнальних сторінках, правдиву історію чи, краще сказати, мартирологію українського „радянського" письменства за 50 років. Наведу окремі його твердження та факти, що пояснюють та ілюструють „символічний" сенс поезії П. Тичини „Одчиняйте двері — наречена йде".

„Народившись у 1917 році і вималювавшись у багатообіцяючих барвах, українська література згодом зазнала немало прикростей, втручань, штучних обмежень і штучної ізоляції", — пише П. Ковтан при початку статті. Далі він сконстатував, що українська література втрачала „надзвичайно сильні перспективні поетичні таланти у віці, який вважається найбільш активним, найбільш дійовим і найбільш продуктивним щодо літературної продукції, тобто втрачала їх у віці, коли, скажімо, французькі чи німецькі поети і письменники тільки починали створювати найкращі шедеври свого поетичного бачення і свого поетичного натхнення".

Як першу жертву на цьому „шляху в крові" Ковтан згадав „багатообіцяючий і своєрідний талант" — В. Чумака, який загинув „у віці, що має дуже мало паралелей у світовій літературі" (19 років — В. Ч.). В. Чумака розстріляли денікінці, і Кирилюк похопився це підкреслити, мовляв, не комуністи ж його знищили. Але Ковтан має на увазі всякі втрати на кривавих шляхах української літератури, незалежно від того, хто їх заподіював, — російські білоґвардійці, комуністи чи гітлерівці під час німецької окупації України 1941-1945 років (він подає цифру — 25 українських письменників, що загинули тоді). Тільки ж найбільше завдали шкоди українській літературі таки комуністи за 50 років свого панування на Україні, і це відповідає історичній дійсності.

Насамперед Ковтан відзначає долю тих письменників, які ще на початку тільки тому „розходились із новою дійсністю (тобто „радянською" — В. Ч.), що сумнівались, чи будуть у достатній мірі вирішені культурно-національні права України". І потім він пише таке: „Як показав XX з'їзд КПРС в 1956 році, їх побоювання були не безпідставними, бо в період культу особи, справді, дійшло до вульґаризації національного питання і його неадекватного марксизмові рішення". Кирилюк це місце обминув, побоявся згадати навіть те, що його сконстатувала з ініціятиви М. Хрущова „рідна" КПСС. П. Ковтан відзначив, що „на своїх початках українська література зазнавала далеко менше адміністративних втручань, вона росла у вільній конкуренції поетичної думки і поетичного слова". Він подав перелік літературних журналів 20-их років, що їх, мовляв, тоді було „далеко більше", ніж пізніше.

Є. Кирилюк закинув Ковтанові, що той нібито тенденційно згадав тільки таких поетів, як Филипович, Драй-Хмара, тим часом як насправді він згадав майже всіх активніших у той час — П. Тичину, М. Рильського, В. Сосюру, М. Бажана, М. Зерова, Д. Загула, Я. Савченка, І. Сенченка, Г. Шкурупія, П. Филиповича, М. Драй - Хмару, М. Хвильового, Ю. Яновського, Є. Плужника, М. Куліша, О. Влизька, Остапа Вишню, О. Довженка, Б. Антоненка-Давидовича, І. Микитенка, В. Мисика, П. Кочура. Як бачимо, Ковтан згадав М. Хвильового, а Є. Кирилюк побоявся на це навіть натякнути, згадав він І. Микитенка, хоч Кирилюк „обурювався", що цього письменника Ковтан нібито замовчав.

От бачите, яка інформація! Як же Ковтан не згадав Г. Косинки і — додам — В. Підмогильного, то це сталося, напевно, випадково, бо ця згадка була б у дусі його статті. Отих „радянських" письменників Ковтан згадував разом із подачею відповідної „статистики". Він написав, що „в період адміністративного втручання" розстріляно „біля 15 поетів і письменників, яких було несправедливо обвинувачено системою культу особи і після XX з'їзду реабілітовано (О. Влизько, І. Микитенко та інші), що „дальших 8 поетів і письменників, не винісши жахливої епохи культу особи", заподіяли собі смерть (М. Хвильовий та інші), що тоді ж було заслано „біля 170 поетів і письменників, між ними й таких велетнів, як М. Зеров, Филипович, Драй - Хмара, Куліш, Вишня та інші, із яких лише небагатьом удалось здоровими повернутись назад у літературу і зайняти у ній своє місце (Б. Антоненко - Давидович, В. Мисик, П. Кочур та інші)".

Підсумовуючи все це, П. Ковтан пише: „Ідучи таким ... шляхом свого розвитку, невідривно від долі свого народу, українська література в період вульґаризації поетичного мислення й адміністративного керівництва, зокрема, коли цей період досягав свого апогею, зазнавала таких перешкод, які досі не мають собі рівних у цілому світі".

А Є. Кирилюк уважає цю констатацію історичної правди „несумлінною й неправдивою інформацією" і домагається, щоб редакція журналу „Дружно Вперед" „більш сумлінно та правдиво поінформувала своїх читачів про українське совєтське письменство". Тобто він хоче, щоб і редакція „Дружно Вперед" додержувалась брехливої казенної концепції київських авторів.

Але, не зважаючи на це, — пише далі Ковтан, — українська література розвивалась. „Шлях української літератури був великою героїкою, небаченим у світі віталізмом" і, „наперекір усім ясним і неясним намаганням, усім указам і втручанням, українська література, одухотворена великими ідеями 1917 року... жила й родила майбутні поетичні душі, які виступають у ній активно і творчо якраз сьогодні". Далі він згадує поетів та письменників - шістдесятників — В. Симоненка, І. Драча, І. Вінграновського, Л. Костенко, Є. Гуцала, Г. Тютюнника й інших. Згадує і критиків І. Дзюбу та І. Світличного. У діяльності цих шістдесятників Ковтан добачає багато ознак, які були в українській літературі першого десятиріччя, тобто в літературі 20-их років.

Варто відзначити те, що Панас Ковтан аж двічі згадує „волелюбні ідеї 1917 року", які надихали українських письменників у їхній творчості та в „завзятті" і, навпаки, ні разу не згадує „великого Жовтня", який обов'язково фіґурує в усіх писаннях на цю тему „радянських' 'авторів. „Великий Жовтень" засвідчений у нього мартирологією українських письменників іменами й „статистикою".

Текст статті „Героїка, її завзяття" прикрашено репродукціями обкладинок Тичининих книжок „Плуг" та „Золотий гомін" і „Творів" М. Хвильового. Це теж про дещо говорить.

ЛІТО РІЧКУ ПЕРЕЙШЛО...

Літо річку перейшло
по кладках,
Гріє вигини берегові,
Де луги не викошені
гладко,
Зросту й цвіту надає траві.

Зросту, щоб хилилися
стеблини,
Щоб губилися між них
стежки,
Ті, що ми їх топчемо
в долині,
Коли вдвох ідемо до ріки.

Цвіту, щоб його
було багато,
Щоб, як райдуга,
палахкотів,
Щоб ти легко міг
букет нарвати,
Дать мені дарунком
від лугів.

Цвіту, щоб він довго
славив літо,
Пелюстками маяв на вітрах,
Щоб для нього
не було одвіту
В пам'яті моїй і почуттях.

ВАЛЕНТИНА ТКАЧЕНКО

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

НА ТЕМИ ДНЯ

„Взяв би я бандуру"...

Хто - хто, а мистецький керівник Капелі бандуристів Української ССР Олександер Міньківський знає історію бандури, бандуристів, їхній репертуар, знає історію власної Капелі. Але в однойменній статті, надрукованій у „Культурі й Житті" з 12 вересня, старий майстер змушений почати з „незнання", накиненого згори: „В глибину віків сягає історія бандури — одного з найстаріших і найулюбленіших музичних інструментів українського народу, який у старовину називали кобзою".

Варто взяти перший - ліпший підручник гри на бандурі, щоб довідатись, що кобза й бандура — це зовсім не те саме, що кобза була відома в Україні ще перед виникненням бандури, що вона мала менше струн і т. д. Але автор не має права йти задалеко в минуле України та її культури...

Друге вимушене твердження автора: „Наша капеля — один з найстаріших колективів республіки. Вона була створена на початку 1918 року, одразу ж після встановлення радянської влади на Україні".

Капеля бандуристів була створена за уряду Української Народної Республіки, а совєтська влада в Україні була встановлена остаточно аж у 1920 році.

Третє вимушене твердження одного з кращих знавців мистецтва бандури, О. Міньківського, стосується репертуару. Але тут він нічого не може вдіяти, адже не мистецький керівник Капелі бандуристів УССР вибирає репертуар, а комунопартійні наглядачі. З переліку довідуємось, до чого дійшла руїна:

„До славного ювілею Радянської держави капеля підготувала три концертні програми. До першої ввійшли твори, що оспівують героїчну боротьбу народу за свою свободу і щастя, наше світле сьогодні, — „Пісня про Буревісника" А. Свєчникова, пісня богунців з опери „Щорс" Б. Лятошинського, хор з опери „Арсенал" Г. Майбороди, пісня про партію О. Білаша та ін. Дві інші програми складаються з вітчизняної і зарубіжної клясики, улюблених українських народних пісень, нових творів радянських композиторів. З хвилюванням чекаємо ми нових зустрічей з москвичами".

Такий стан справ в УССР лише підкреслює ще раз, як високо ми повинні цінувати, шанувати й підтримувати ансамблі бандуристів у вільних країнах світу. (лп)

● **У Пейпінгу переведено** публічний суд над сімома „ворогами народу", про яких не відомо, чи вони були дійсно звичайними злочинцями, чи політичними противниками режиму. Одного з них, 32-річного Лі Фанґ - ченґа, засудили на смерть і тут же перевели на ньому екзекуцію, як „американського шпигуна", а його молоду дружину засудили на досмертну в'язницю. На високі в'язничні кари засуджено й 5-х інших підсудних.

ТАБОРИ НОВАЧОК І ЮНАЧОК В ІСТ ЧЕТГЕМІ

Мимо сльотливої погоди впродовж чотирьох тижнів пластова молодь новацького та юнацького табору жила своєрідним радісним і пластовим життям.

Приємно було спостерігати малих новачок на цілоденних мандрах, чи при співі, теренових грах, плеканні рослин, легкоатлетичних змаганнях та в щоденному житті.

Ніхто більше за них не переживав краси та містерії так рідких цього літа зоряних вечерів при вогниках в глибині дрімучого лісу, тому і не дивно, що деякі плаксії перших днів табору — згодом просили батьків залишити їх надалі.

Завдяки вмілій суґестії команди табору в складі: командантка — Ніна Самокіш, бунчужна — Маруся Шевчук, та писар — Ксеня Гординська вибрано назву табору „Гаї шумлять". Бо „шум старого гаю, який був свідком великих подій", як записано в хроніці табору, подій нашої державности через: Зелене верхів'я, Жовті трави, Потічок, Гони - вітер, що стали назвою новацьких гнізд, розказали все, що знає і бачив перед півстоліттям Старий дуб. Розказали всім оцим малим Рибкам, Жабкам, Сосонкам (назви гуртків) та іншим мешканцям гаю, про наше минуле, бо одною із точок многогранної програми табору було „Пізнати в 50-ліття Укр. Національної Революції і 25-ліття УПА новітню історію українського народу.

Тому при допомозі діточих забав, теренових гор, вогників, інсценізацій відтворено новацтвом часи вставання, радости і формування української держави 50 років тому.

Програму вповні далось здійснити за словами командантки пл. сен. Самокіш завдяки самопосвяті, працьовитості та здисциплінованости кадрів сестричок і виховників.

Другою основною рисою завдань новацького табору — була обов'язковість вживання української мови. Як практичне завершення тих зусиль вийшов одноразово таборовий новацький журнальчик „Срібне Павутиння". Команда зуміла до цієї праці заохотити велику скількість (коло 30) малих співробітників. Різного роду творчість та зацікавлення малят, починаючи від чотирирядкового „Запрошення" Наталі Куйдич до цілосторінкового вірша сестрички Ксені, далі короткі прозові і поетичні пориви, нариси з таборового життя, загадки та ілюстрації, починаючи від простих до більш скомплікованих, — були виявом життя, зацікавлення і здібностей поодиноких таборовичок та у висліді дали цікавий змістом журнал і хроніку.

На відміну від табору новачок виховно - вишкільний табор юначок імени 25-ліття УПА і 50-ліття Української Національної Революції був суворіший, більше самостійний і здисциплінований, розміщений в 15-тьох шатрах на горі в смерековому лісі оселі.

Цілість виховно - вишкільної праці проходила під знаменом 25-ліття УПА. У зв'язку з тим табор був поділений на три курені: „УПА - Південь, УПА - Північ, і УПА - Захід."

Курені поділені на 13 гуртків (роїв), між якими були: Месники; Повстанська пісня; Тучі; Підпільники; Визвольники; Залізна бригада та інші. Кожний курінь УПА мав свою барву та прапор, а кожна таборовичка свій прапорець курінної барви і псевдо, що символізувало її зв'язок з даною частиною УПА.

На площі табору під маштом збудовано мапу України, на якій прапорчиками позначено дії та рейди УПА. 90 учасниць табору були під опікою команди в складі: пл. сен. Анни Бойцун, проф. Мері Коллидж в Норт Дакоті, студ. Марії Гельбік і Софії Мартинець. Булава в числі 10-тьох осіб складалася із ст. пл. студенток переважно вчительок коледжів і університетів ЗДА й Канади: Бачинська, Білинська, Боровик, Крамарчук, Дурбак, Коженьовська, Швед, Скаб, Стельмах, Кишакевич. До команд таборів входили капеляни от. Ю. Менцінський і медсестра О. Харченко.

Гармонійна співпраця команди і юнацтва та невимушений порядок і дисципліна приємно милували око постороннього глядача. Ставлено натиск на індивідуальну виробленість, громадську відповідальність і самостійність рішень. В загальному змаганні за пластову поставу і українську мову найбільше точок здобули синьожупанники, а між поодинокими пластунами Оля Галій із куреня УПА — Північ.

Кульмінаційною точкою обох таборів був „День Пластунки" та відвідини Владики Кир Йосифа, про що був допис п. Ольги Соневицької.

Ми хочемо тільки звернути увагу на патріотичну науку Владики Кир Йосифа Шмондюка для молоді під час Молебня. Коли ми слухали цю промову, мали слухачі враження, що це подув нового вітру так дуже потрібного нам тут в ЗДА. Мусимо шанувати наше минуле, плекати наші традиції, одним словом нашу національну культуру. Це маємо робити при гармонійній співпраці з нашою Церквою, з молодечими і громадськими організаціями й установами. Коли так буде, то забезпечимо наше майбутнє та продовжимо наше існування на декілька ґенерацій.

Владика народжений поза межами батьківщини, але вивчив мову батьків і їх культуру, заглиблюється в наше минуле, піклується українським музеєм, постійно шукає експонатів нашої старини. Турбується збереженням наших першодруків, цих духовних скарбів нашого минулого, про що в приватній розмові ми мали нагоду почути.

Владика як мотто до своєї науки взяв пластовий закон про любов ближнього, любов природи. Любов ближнього, казав Владика, проявляється вже в раннім дитинстві до батьків, а згодом переходить на ближчу і дальшу родину, а відтак на всіх тих, що говорять цією самою мовою, на цілий народ чи націю. І звідсіля вимога докласти всіх зусиль, щоб плекати і зберігати все, що в'яже нас в один великий народ, в одну націю. Кількакратно Владика згадував про безприкладне прив'язання, зорганізованість і любов до власного народу і держави, хоч би світового жидівства, а зокрема його молодь, що так сильно виявилися тоді, коли жидівська країна знайшлася в небезпеці. Не тільки мільйони грошей, але тисячі молоді поїхали тоді у свій Сіон, щоб чимнебудь причинитися до зміцнення своєї держави, Ізраїля. „Тому і ви будьте готові, коли прийде слушний час, своєю працею, трудом, знанням, грішми чи хто чим зможе допомогти свойому народові" — закінчив свою науку Владика.

Подібно навчали молодь наші отці обох віровизнань, о. Менцінський і о. Шпирук. Вони звертали увагу нашій молоді на безоглядну русифікацію в батьківщині, яку проводить із диявольською прецизністю московський окупант, на знищення нашої церковної ієрархії, і священиків, заборону шкільній дітворі відвідувати доми Божі, нищення наших культурних надбань, музеїв, палення біб-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ЛИСТОПАД! ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

ЗВЕРНЕННЯ

ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Український народ у своєму історичному минулому, зокрема своєю героїчною боротьбою проти російсько-большевицького окупанта виявив свою непохитну волю до незалежного життя. Приймаючи Україну до Об'єднаних Націй, міжнародній світ підтвердив право на існування держави. Одначе, теперішній уряд, що репрезентує Україну в Організації Об'єднаних Націй є безправним знаряддям у руках окупаційної влади в Україні. Справжню українську національну і демократичну державність репрезентувала Українська Народна Республіка, територію якої окупувала влада в Москві збройною силою. Та волелюбний український народ на рідній землі не замирився із станом окупації. За відновлення свої незалежної держави він і далі продовжує боротьбу в усіх формах, які можливі і доступні в умовах окупації.

Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі, як спадкоємець леґального уряду Української Народної Республіки на Батьківщині з років 1917 - 1920, стоючи на самостійницьких позиціях з увагою слідкує за процесами розвитку національно-визвольної боротьби українського народу на рідній землі. Він переконаний, що майбутнє України буде в першу чергу вирішуватись нашими власними силами.

Наші очі звернені на українську землю. В нашій свідомості завжди живуть думки про боротьбу українського народу під терором ворожого режиму. Ця боротьба на Батьківщині і визвольна акція Державного Центру УНР в екзилі творить одну цілість. Тому допомога для Рідного Краю в його національно-визвольній боротьбі — це основне завдання нашої діяльности.

Одною з ділянок праці Державного Центру є його діяльність на зовнішньому відтинку, на форумі чужих держав і народів західнього світу, до якого не маютя доступу наші українські патріоти на рідній землі. Безпосередньо та посередньо, через свої Представництва в країнах вільного світу, органи Державного Центру будуть і далі інформувати чужинецькі політичні кола і світову пресу про український визвольний рух, про московську колоніяльну політику супроти України та про становище в нашій Батьківщині. В теперішніх умовах світової політики праця Державного Центру дуже тяжка. Та без огляду на це ми і далі всіма силами удемо пробивати мур байдужности вільного світу до нашої національно-визвольної справи.

Успіх національно-визвольної політики органів Державного Центру УАР залежить від Вашої, Дорогі Земляки й Землячки, фінансової підтримки, без якої неможливо перевести жодної акції в життя. Для ведення незалежної політики потрібні власні, українські фонди, і то значні. Державний Центр і Українська Національна Рада не мають сторонніх субсидій і всю свою діяльність провадять виключно за пожертви українського патріотичног громадянства.

Пересічна сума, яка лягає в основу діяльности Державного Центру, досягає 20.000 дол. (80.000 НМ) річно. При таких мінімальних фінансових засобах широко розгорнена праця нашого Державного Центру неможлива.

Тому ми звертаємося до українського громадянства із закликом: Хай у цьому році буде якнайбільше таких українців у вільному світі, які внесуть до скарбниці Державного Центру УНР бодай 10 - 20 дол. річно, як свій даток на зміцнення нашої політичної діяльности в п'ятдесятиліття проголошення Української Народної Республіки.

Президія і Виконавчий Орган УНРади

ПЛЯНУВАЛЬНА АТОМОВА ГРУПА АТЛАНТІЙСЬКОГО СОЮЗУ (НАТО) ПРИЗНАЛА Туреччині рацію, що треба замінувати кордон Туреччини від СССР, що проходить високими горами, атомовими мінами. Сім членських держав НАТО перевели дводенні наради в столиці Туреччини Анкарі, репрезентовані своїми міністрами оборони й високими військовиками. До тісї Плянувальної Групи належать ЗДА, Британія, Італія, Західня Німеччина, Туреччина, Канада і Голляндія.

Подорож президента УНР в екзилі Миколи Лівицького до Америки

Канцелярія Виконавчого Органу УНРади повідомляє: В кінці жовтня ц. р. до Америки має прибути президент УНР в екзилі Микола Лівицький, щоб взяти участь в різних нарадах і імпрезах українського громадянства на американському континенті. Президент М. Лівицький пробуде в Америці, в залежності від потреби, щонайбільше три місяці, тобто до кінця січня 1968 р.

Президент УНР цього разу не буде об'їздити різні місцевості ЗДА і Канади для виголошення політичних доповідей, як за попередніх разів, коли він відвідував Америку як Голова Виконавчого Органу УНРади. Це завдання виконує тепер нинішній Голова ВО УНРади д-р А. Фіголь, який від половини вересня перебуває на американському континенті. Якщо місцеві Товариства Прихильників УНР і Сприяння УНРаді чи інші українські організації в ЗДА і Канаді бажали б бачити в себе президента М. Лівицького для участи в різних Академіях чи закритих урочистостях, то вони мають заздалегідь повідомити про це й надіслати відповідні запрошення до Голови Представництва ВО УНРади на ЗДА дир. І. Крамаренка або до Голови Представництва ВО УНРади на Канаду п. І. Дубилка: Ukrainian Financial Committee, P.O. Box 95, Cooper Station, New York 3, N.Y. 10003 U.S.A.
Mr. I. Dubylko, Postal Stn "C" Box 133, Toronto 3, Ont. Canada.

ОбВУА приготовляє конференцію комбатантів під час СКВУ

Філядельфія. — Об'єднання б. вояків українців в Америці, яке дало ініціятиву до конференції колишніх українських вояків з різних країн вільного світу, членів всіх існуючих комбатантських організацій з нагоди Світового Конґресу Вільних Українців, дістало вже позитивні зголошення з Европи, Арґентини й Канади, як теж таких комбатантських організацій, як Братство кол. УСС, Братство кол. вояків І УД УНА, Об'єднання кол. вояків УПА, Товариства кол. вояків УПА ім. Т. Чупринки. Була про це мова на засіданні Головної Управи ОбВУА 23 вересня ц. р. у Філядельфії, яка відбулась під проводом д-ра В. Ґалана з участю 13-х осіб, між ними — генералів А. Валіського та П. Самутина. Прийнято до відома покликання до життя двох Комісій для підготови такої комбатантської наради, а то організаційної і програмової, прийнято відповідну резолюцію із підкресленням великого значення СКВУ, делеґовано до Організаційної Комісії СКВУ д-ра Івана Козака а Осипа Навроцького до Програмової Комісії у Вінніпеґу, та призначено для СКВУ 100.00 дол. З інших справ — прийнято на тому засіданні Головної Управи пропозицію щодо зустрічі з представниками Головної Управи Братства кол. вояків І УД. УНА в справах затіснення співпраці і покращання спільного журналу „Вісті Комбатанта", та обговорювано справу консолідації на комбатантському відтинку. Ген. П. Самутин склав звідомлення про свою участь, як репрезентанта ОбВУА, на останньому З'їзді Братства І УД УНА у Ґленн Спей. Прийнято з прикрістю до відома повідомлення, що дві організації колишніх вояків УПА не могли погодитись щодо спільного відсвяткування 25-річчя УПА, що примусило голови ОбВУА і Братства кол. УСС відмовитись від участи у Почесному Комітеті того святкування. Ред. Е. Зиблікевич доповідав про справу англомовного видання першої большевицької агресії проти України, за схемою, що її виготовив ген. П. Самутин. Рішено перевести нараду Видавничої Комісії із представниками В-ва „Червона Калина", яке видало б ту книжку. Вислухано також звіту про стан каси Суспільної Служби Комбатантів.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ave.

● **З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку** повідомляють, що в п'ятницю 8-го жовтня ц. р. Марта Яцушко оповість про свої враження і рефлексії з подорожі по Близькому Сході. Вона відвідала Ливан, Йорданію, Сирію і Єгипет та доповідатиме про ті арабські країни. Доповідь буде ілюстрована прозірками. — Початок о год. 8 вечором.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

У ДАРМШТАДТІ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ СУДЯТЬ 11 колишніх членів гітлерівського „Зондеркомандо 4 А", яке переводило екзекуцію над Бабиним Яром в Україні. Головним обвинуваченим є колишній капітан, після війни продавець, Куно Кальзен. Інший підсудний, Адольф Янсен, став після війни директором банку. У Бабинім Ярі похоронено близько 34.000 жертв гітлерівського варварства, здебільша вивезених з Києва і над Бабиним Яром масово розстріляних жидів, але й багатьох українців.

Замість квітів на свіжу могилу моєї Дорогої Подруги
ВЛОДЗІ КУРІЦОВОЇ
складаю 15.00 долярів на хворих залишенців у Німеччині
НАДЯ ЖУК
Каракас, Венезуеля

Замість квітів на могилу
сл. п. проф. Б. ЗАГАЙКЕВИЧА
бувші учні і знайомі складають на:
НТШ, по 10 дол.: о. М. Мицишин, інж. Б. і І. Бемко і д-р М. Вацик; д-р П. Грицак 25 дол.; М. Хитра 5 дол.
УВАН: д-р П. Грицак 25 дол.; Пласт-Прият Елізабет 20 дол., З. Рейнарович 5 дол.
Кат. Університет в Римі, по 10 дол.: д-р Р. Рейнарович і Я. Рейнарович.
НТШ Сарсель: д-р П. Гриценяк 15 дол., д-р В. Савчак 10 дол., о. М. Курило 5 дол.
На Інвалідів: М. Бучак 20 дол.
На вінок, по 5 дол. інж. В. Балко, мґр. Т. Балко, М. Хитра, інж. М. Тарапацький, М. Бучак і Б. Гадзевич.
Дітям і Родині Покійного висловлюємо вирази співчуття.
●
Дальші пожертви просимо слати на адресу: A. Buk, 141 Autumn St., Passaic, N.J. 07055

Вступайте в члени УНСоюзу!

Створено вже 32 місцеві комітети в ЗДА для святкувань 25-річчя УПА

Ню Йорк. — На засіданні членів Крайового Комітету в ЗДА для відзначення 25-річчя Української Повстанської Армії, що відбулось у домі Організацій Визвольного Фронту 28 вересня, голова Крайового Комітету кол. старшина УПА Лев Футала-Лагідний доповів, що на території ЗДА вже постали 32 місцеві Комітети для проведення цих святкувань. Члени К. Комітету звітували кожен за працю на своєму відтинку. З тих звітів стало відомо, що заплановані ККомітетом ювілейні видання про УПА вже в стадії реалізації: першою вийде велика книжка-антологія „Слово і Зброя", з творами про УПА і революційно-визвольну боротьбу, з біографіями і портретами майже 70 авторів, у тому й поетів-упівців. Праця Юрія Тиса про УПА вже перекладається на англійську мову. Документально-історична праця д-ра Льва Шанковського про УПА вийде українською мовою, як заключне видання Ювілейного Року УПА. Одночасно, з усіх громад у ЗДА надходять щедрі пожертви, необхідні на здійснення усіх запланованих видань, злаження спеціяльних радіопрограм для пересилання про УПА в Україну (з яких перша програма вже готова), для фінансування великої інформаційної праці про УПА серед закордонних журналістів, науковців, військовиків та ін. Спеціяльні святкові жетони УПА вже виготовлені і розіслані до місць українських поселень у ЗДА. „Театр у П'ятницю" з Філядельфії, під керівництвом реж. Володимира Шашаровського, закінчив підготову до вистав ціловечірньої п'єси про УПА „Недосяжні" Леоніда Полтави, схваленої до Ювілейного Року Крайовим Комітетом, прапрем'єра „Недосяжних" відбудеться в Ню Йорку 22 жовтня, а потім „Недосяжні" будуть показані в 7 більших містах Америки і, можливо, Канади. На Ювілейному Бенкеті в честь УПА, що відбудеться в Ню Йорку в суботу 21 жовтня, у великій, на 1.000 місць, залі готелю „Комодор", виступлять з промовами американські сенатори і конґресмени та представники військового світу, а з Бельгії прибуде інженер-економіст Альберт Газенбрукс, який 1943-45 рр. працював у підпільній радіовисильні УПА-ОУН в Карпатах, був захоплений большевиками в полон і відбув довгі роки кацету в Сибіру. Він промовлятиме англійською і українською мовами. У зв'язку з великими підготовними видатками, Крайовий Комітет вирішив звернутись до всіх місцевих Комітетів, Осередків та представників з проханням, щоб вони прислали списки жертводавців і збірки на Фонд Крайового Комітету до 14 жовтня. На засіданні було поінформовано, що в днях 21 і 22 жовтня, під час Бенкету та прапрем'єри п'єси „Недосяжні", в Ню Йорку будуть гостями понад 100 осіб кол. вояків і старшин Української Повстанської Армії. На спеціяльній церемонії їм, як і родинам загинулих Бійців і Командирів УПА, будуть вручені медалі — Золотий Хрест — за участь у боях проти німецько-фашистівських і московсько-большевицьких окупантів України. Закриваючи засідання Крайового Комітету для відзначення 25-річчя створення УПА, голова ККомітету подякував присутнім за жертвенну працю та висловив радість з того приводу, що у відзначення Срібного Ювілею УПА, так само, як і Золотого Ювілею початку Української Національної Революції, беруть участь найширші маси української спільноти в ЗДА і вільних країнах світу. п. Лев Футала підкреслив незвичайну жертвенність членства Організації Визвольного Фронту і вказав, як на зразок — на інформацію в щоденнику „Дітройт Ньюз" з 20 вересня, де була поміщена велика стаття-огляд, із даними про боротьбу і завдання УПА, та із фотознімками частини УПА в поході і кол. вояків УПА — сотника Б. Крука та бійця УПА Б. Федорака, які відвідали редакцію того щоденника в Дітройті й поінформували редакцію про річницю Української Повстанської Армії.

ТАБОРИ НОВАЧОК І ЮНАЧОК В ІСТ ЧЕТГЕМІ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ліотек, зруйнування могил наших героїв усіх періодів нашого минулого, та на викривлювання нашої історії по школах.

При кінці перебування в таборі ми заглянули до таборової юнацької хроніки. Хроніка, крім віршів, гуморесок, нарисів та ілюстрацій, подає стислий огляд діяльности поодиноких гуртків.

Зачинається хроніка мапою, на якій різними кольорами позначені райони дій УПА, а далі на тлі силюетки головного командира УПА ген. Тараса Чупринки поміщений цікавий лист із В'єтнаму св. п. Ромка до своєї родини.

Ромко пише в листі: „Я розповів їм про пластуна — члена куреня „Лісові чорти", котрого так манила вода і водне пластування, що він покинув цей курінь і став основоположником куреня „Чорноморці".

„Я розповів їм про мужчину, котрий серед воєнного буревію мусів пережити не лише каторжну смерть своєї матері, своєї жінки та свого брата Юрка, але теж і роздати своїх дітей по сиротинцях.

„Я розповів їм про бойовика — такого вояка як ті, що переді мною сиділи. Вже в девятнадцятім році життя під псевдом „Дзвін" він вступив в ряди УВО, а пізніше став членом ОУН. Його хоробрість і військове знання вибивали його щораз вище і в 1944 р. він став головою ОУН. Розповів про командира УПА Тараса Чупринку, що дав сильні основи української мілітарної сили.

„Я розповів їм про людину, що була також політиком і формувала визвольну політику України... І я розповів про вістку, котра появилася в газеті — та котру Ти, Мамо, мені прочитала.

„5-го березня 1950 р. на пості головного командира УПА впав убитий в бою з московським займанцем генерал Т. Чупринка, наш пластовий друг Роман Шухевич. Впав смертю українського воїна, що був вірний своїй присязі вояка УПА, що в боротьбі за власну державу не жалів ні крови ні життя і боровся до останнього віддиху . . ."

„Я закінчив оповідати і американські вояки дякували мені.

„Того вечора я довго не міг заснути. Мені пригадалися Твої слова, Мамо, що ще колись я зрозумію, чому мене охристили Романом - Юрієм.

„Ти мені часто оповідала про борців за волю України — мені це звучало оклепано і буденно. Часом мені навіть було трохи смішно. Але сьогодні, борячися в американському мундурі, я розумію слова „визвольні змагання" . . . Хоч ніколи вповні не можу пережити містерії жертви життя за свою і тільки свою державну волю. Але вперше розумію, що це означає віддати життя за волю — в цім випадку волю для чужих мені в'єтнамців.

„І я тепер розумію вповні своє ім'я Роман-Юрій, той Роман, котрий зумів зреалізувати в життю ці вселюдські пориви лицаря Юрія. І я собі усвідомляю, що це два ідеали, до котрих я повинен стриміти — до українського Романа упівця, борця за волю і справедливість та до вселюдського Юрія — носія добра і краси".

Читаючи цього символічного листа, бачимо наслідки і зусилля родинного гнізда та горстки старших і молодших виховників — любителів молоді.

Але який великий жаль стискає серце — сама свідомість про ту сувору дійсність, що більша частина нашої молоді ще й тепер є поза нашими молодечими організаціями.

І тут з нагоди двох світлих різниць чи не варто батькам незорганізованої ще молоді призадуматися над цією проблемою і спільно з проводами молодечих організацій шукати розв'язки цього явища.

П. Г.

РОМАН РУДНИЦЬКИЙ ЗАПОЧАТКУЄ КОНЦЕРТОВИЙ СЕЗОН ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОГО МУЗЕЮ МИСТЕЦТВ

На відкриття свого Концертового сезону 1967 - 1968, Філядельфійський Музей Мистецтв запросив нашого молодого, славнозвісного піяніста-віртуоза Романа Рудницького, який виступить там з власним концертом-речіталем у неділю, 8-го жовтня, в год. 3:30 попол. Вступ, як на всі концерти Музею, безплатний. Безпосередньо після цього Роман Рудницький виступатиме в західних стейтах Юта і Вайомінг, де крім речіталів гратиме теж як соліст з оркестрами (2-ий Концерт Брамса Б-Дур), а опісля знову на Сході. Тоді він виступить м. ін. т в Ню Йорку, в Бруклинській „Академії оф Мюзік", у вівторок, 7-го листопада (год. 8 веч.) та в Балтиморі, у великій залі Консерваторії „Пібоді" в четвер, 9-го листопада, о 8:30 веч. На ті обидва концерти вступ також безплатний.

МІЖ СУБСТАНЦІЄЮ І ФОРМАМИ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ти тієї вмілости мислити і діяти раціонально, живе емоціями, не вміє відрізнити фундаментального від в даних умовах неосновного, відкладного від невідкладного, вічного від проминального.

Політично невироблені суспільства діють, як діти. Чим більше вироблені, тим раціональніше їх поступування, тим краще вони вміють оцінити, що фундаментальне, а що ні, і найважливіше достосувати процедуру до субстанції. Методи цілеспрямованого інтересу і компромісу є нині панівними як процедуральні засоби для осягнення субстантивних завдань.

IV

Загроза фізичної й духової екстермінації — це клясичний приклад фундаментальних питань в політиці. Це типовий приклад ситуації, коли процедуральні розбіжності для досягнення мети, що є фундаментальною, не повинні існувати, бо ці фундаментальні вартості в стадії такої загрози, що спорити про методи і процедуру, значить майже напевно проґавити й запропастити все.

Наша сумна дійсність указує, на жаль, на те, що ми, хоч здавалося б годимося щодо фундаментального, не маючи змоги зарадити лихові традиційними методами, які стосували п'ятдесят чи двадцять п'ять років тому, розгублюємо свої сили й енергію на процедуральні спори.

Та й це не було б ще найтрагічніше. Процедуральні розбіжності й помилки старі, як світ. Навіть не те найтрагічніше, хоч доволі основне, що наші процедуральні методи ніяк не можна погодити і скоординувати з тим, що нині за фундаментальне вважають патріоти, які ще збереглись в Україні. Що ці методи невмісні також з процедурою, яку в нинішніх умовах могли б ті патріоти ще відважитись стосувати в Україні. А хіба ж можемо сумніватись, що вони, а не ми, мусять мати в обох питаннях вирішальний голос. Чи можливо домогти Україні без співдії з українцями на материку?

Ще раз підкреслюємо: навіть ці всі суперечності не найтрагічніші. Бо навіть не зважаючи на погодження в фундаментальних питаннях між нами тут і між нами та українцями в Україні сущими, не зважаючи на нескоординованість акцій, дуалізм у мисленні і діях, певні наші заходи в певних обставинах могли б все ж таки вийти нації на користь.

Найболючіше тут, у діяспорі, те, що ми виливаємо дитину з водою. Спори про процедуру і латання процедуральних справ, дискусії про обсаду позицій у всяких комітетах стають для нас поволі самоціллю. А ті „осяги", якими хвалимось у газетах, як величезними, бо дійсно коштують вони нам масу енерґії, не наближають нас ані на цаль до фундаментальної цілі.

Ми діємо так, начебто вже ось - ось на обрії день, коли могтимемо виписати ворогові ультимат, упокорити його, передати об'єднаному тут проводові владу і так розв'язати проблему бути або не бути Україні. Тільки так дасться пояснити ту метушню за авторитетний провід, субординацію і координацію.

Питання, одначе, не таке просте. Чи ця координація і одноторовість нам на потребу? Чи можна з уваги на скомплікованість ситуації в світі і в Україні — якраз двоторовість не краща?

Одне певне: зуживати стільки дорогої енерґії на процедуральну латанину — зайва розтратність. Це розтратність у момент, коли субстанція загибає, коли потрібно акції і негайної, хоч частинної допомоги.

Ню Йорк, Н. Й.

ВИСТАВКА ТВОРЧОСТИ МОЛОДІ

Якщо у вас ще покутує почуття „української меншевартости", підіть оглянути Виставку творчости молоді, що її влаштував 64-ий Відділ Союзу Українок в Ню Йорку.

Я пішла відвідати виставку не так з цікавости як радше з обов'язку. Враження, яке на мене зробила ця виставка, можу очеркнути одним словом: гордість, бо вийшла з неї горда на наших дітей і з піднесеною вірою в наше майбутнє.

Участь у виставці беруть діти від чотирьох до п'ятнадцяти років життя в числі 48 осіб; а на зміст її складаються малюнки, кераміка, писанки, вироби з дерева, вишивки, вироби з паперу, шиття, разом понад двісті експонатів. Між експонатами є твори, що дійсно показують мистецький талант. Було б побажаним, щоб цю виставку відвідало ширше громадянство, а це з двох причин: перше, щоб дати моральну заохоту і підтримку її молодим учасникам, а друге, щоб доказати молоді, що ми цікавимося нею. А може між відвідувачами знайдеться меценат, який уфундує і матеріяльну допомогу, як це буває в інших народів.

Оригінальний задум 64-го Відділу СУА влаштувати таку виставку, треба відмітити з похвалою і паням віддати належне признання за великий труд, який вони вклали в її зорганізування.

Виставка триватиме до неділі 8-го жовтня включно. Вона відкрита кожного дня від 6-8 год. вечора, а в суботу і неділю від год. 1-6 по пол.

С. Косович

Два економічні показники вказують на збільшення економіки

Ню Йорк. — Економісти підкреслюють, що в серпні ц. р. два важливі економічні показники віщують, що економіка ЗДА буде збільшуватися в найближчому часі. Число замовлень на інструменти до машин в серпні збільшилося на 12.8 відсотка в порівнянні з липнем і виносило $119.950.000, а в липні — $106.350.000. Так само в місяці серпні збільшилося число контрактів на нові будівлі і становило 165 відсотків в порівнянні з пересічними числами з 1957-1959 років, коли виносило 100. В серпні цього року заключено контрактів на $5.103.750.000, на 18 відсотків більше, як в серпні 1966-го року. Головний економіст аґенції Ф. В. Дадж Джордж А. Крісті передбачає дальшу поправу в будівельному промислі в цьому році. Збільшилися в останньому тижні замовлення на продукцію сталі, де недавно було сповільнення в продукції.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 7-го ЖОВТНЯ 1967 р.

БРУКЛИН, Н.Й. — Місячні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького, Відд. 168, о год. 8-ій веч. в залі УНДому при 216-218 Grand St. Управа просить членів прибути на збори, бо є важні справи до полагодження, та привести з собою кандидатів у члени Т-ва і УНСоюзу. — Юрій Сокол, предс., Михайло Кіт, секр.

НЕДІЛЯ, 8-го ЖОВТНЯ 1967 р.

СИРАКЮЗИ, Н.Й. — Місячні збори Т-ва „Українська Січ", Відд. 39, о год. 3-ій по пол. в малій залі УНДому. Збирання членських вкладок і роздача дивідендових чеків у суботу: 7-10 веч. і неділя: 12-3 по пол. Проситься вирівняти залеглі вкладки і взяти участь у зборах. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 5882. Мстивий Найбоко!

DR. SMITH FINISHED THE OPERATION AND CALLED OUT TO THE NATIVES. "NOW WE MUST WAIT FOR TWO DAYS BEFORE I'LL KNOW IF I WAS SUCCESSFUL."
Rick Van Buren John Celardo

"AGREED," SAID KAVANDA RELUCTANTLY. "BUT REMEMBER-- IF MY SON DIES, YOU DIE!" 6-10-5882

WHEN HE HEARD THOSE WORDS, NIBOKO SMILED EVILLY— FOR HE IMMEDIATELY HAD A VENGEFUL PLAN!

Д-р Смит скінчив операцію і викликав тубільців. — Тепер мусимо чекати два дні, поки я зможу пізнати, чи був успіх.

— Згода! — неохоче сказав Кевенда. — Але пам'ятайте . . . Коли згине мій син, ви згинете!

Коли він почув такі слова, Найбоко злющо всміхнувся, бо він вже мав мстивий плян!